

ΕΤΟΣ 65ον

8 Ὀκτωβρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 41 (3358)

Η ΑΡΕΤΗ ΤΗΣ ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ

Ἀπευθυνόμενος στοὺς Κορινθίους ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, θίγει ἓνα βασικὸ θέμα, τὴν ἐλεημοσύνη. Μὲ ἀφορμὴ τὴ συλλογὴ εἰσφορῶν γιὰ τὴν ἐμπερίστατη Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τὴ γενναιοδωρὴ στάση τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Μακεδονίας, ἀπέναντι στοῦ τόσο σημαντικοῦ αὐτοῦ ζήτημα, ἀλλὰ καὶ τὴν ὀλόθυμην ἀνταπόκριση τῶν Κορινθίων, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸ ὑστέρημά τους, ὁ Παῦλος εἰσέρχεται στὸν πυρήνα –θά λέγαμε– τῆς ἄσκησης σὲ αὐτὴ τὴν ἀρετὴ, μιλώντας γιὰ τίς προϋποθέσεις καὶ τὸν τρόπο.

Πρότυπό μας εἶναι ὁ Χριστός

Ἐκεῖνος φτώχυνε γιὰ νὰ πλουτίσει ἐμᾶς. « Ἔδωκε» ἀπὸ τὴ δόξα του, φερόντας τὸ πτωχὸ ἀνθρώπινο σχῆμα, διὰ τοῦ ὁποῦ μᾶς ἔγινε γνωστός, γιὰ νὰ γνωρίσουμε ἐμεῖς τὸν πλοῦτο του. Ἀναπλήρωσε τὰ ὑστερήματά μας. Θεράπευσε τὰ τραύματά μας, τραυματιζόμενος θανάσιμα ὁ ἴδιος. Ἀνέστη κατόπιν καὶ μέσα στοῦ ἀναστάσιμο φῶς του πλουτίσαμε ὅλοι.

Κατ' ἀναλογία ἀφείλουμε νὰ τοῦ μοιάζουμε. Νὰ ἐλεοῦμε μὲ ὅλη μας τὴν καρδιά τοὺς ἀδελφοὺς πού ὑστεροῦνται, ὄχι ψυχαναγκαστικά καὶ δύσθυμα. Νὰ μὴν περιμένουμε κἀν νὰ μᾶς ποῦν ὅτι ἔχουν ἀνάγκη. Νὰ μὴν περιμένουμε ἀνταπόδοση, καὶ μάλιστα εἶναι πιὸ σημαντικό νὰ συνδράμουμε ἀπὸ τὸ ὑστέρημά μας, παρὰ ἀπὸ τὸ περίσσευμα, ὅπως ὁ ἴδιος ὁ Χριστός σχολίασε γιὰ τὸ δίπλοτο τῆς χήρας, ὅλο κι ὅλο τὸ βίός της, πού ὑπερέβη σὲ ἀξία τίς ἄλλες ἐλεημοσύνες. Ἄλλωστε, ὁ Θεὸς φροντίζει μὲ τρόπους πού Ἐκεῖνος γνωρίζει, «βάσει τῶν δικῶν του μαθηματικῶν», ἄς μᾶς ἐπιτραπεῖ, τὰ πλεονάσματά μας ἀλλοτε νὰ ἀναπληροῦν τὰ ὑστερήματα τῶν ἀλλῶν καὶ ἀλλοτε τὰ δικά τους πλεονάσματα νὰ ἀνταπληροῦν τὰ δικά μας ὑστερήματα. Μάλιστα σὲ τρόπο ὥστε «κι ἐκεῖνος πού μάζεψε πολλὴ δὲν ἔχει πλεονάσμα, κι ἐκεῖνος πού μάζεψε λίγο δὲν ἔχει ὑστέρημα»· ἐπέρχεται ἔτσι μιὰ εὐλογημένη καὶ κατὰ Θεὸν ἐννοουμένη ἰσότητα.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Κορ. θ΄ 6–11)

«Ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει»

Ἀδελφοί, τοῦτο δέ, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἰλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεός πάσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πάσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέγραπται· ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῶ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρωσὴν χορηγήσει καὶ πληθύνει τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσει τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πάσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

Ὁ Χριστὸς μέσα στὴν πανσοφία του γίνεται ὅ,τι ὁ καθένας μας χρειάζεται. Καὶ ὁ χριστιανός, κατὰ χάριν, γίνεται, ἂν ἀφήνεται τελείως στό θέλημα τοῦ οὐράνιου Πατέρα, ὅ,τι χρειάζεται ὁ πλῆσιόν του, διότι, φωτιζόμενος ἀπό τῆ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶναι ὁλος νοῦς καὶ ὁλος φῶς, φῶς Χριστοῦ καὶ μέσα σ' αὐτό τό φῶς, ἔχοντας μεταμορφώσει τὰ πάθη του, κατανοεῖ καὶ ὁλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ τίς ἀνάγκες τους. Ἐξω ἀπό αὐτό τό φῶς, ὅλα εἶναι ἀκατανόητα.

Τὸν τρόπο μᾶς τὸν δίνει ἡ Ἐκκλησία

Μέσα στὴν Ἐκκλησία, «ἓνας ἄρτος οἱ πολλοὶ εἴμασθε» γιατί αὐτὸς εἶναι ὁ τρόπος ζωῆς της. Προσφέρουμε τὸν ἑαυτὸ μας στὸν Θεό κι Ἐκεῖνος μᾶς εὐλογεῖ καὶ ἀντιπροσφέρει ἑκατονταπλασίονα, ὄχι μέσα σ' ἓνα πνεῦμα «δοῦναι καὶ λαβεῖν», ἀλλὰ μέσα σ' ἓναν παροξυσμὸ ἀγάπης.

Δέν μπορεῖ νά ἡσυχάσει ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἀνθρώπος, ὅταν γνωρίζει ὅτι ὁ συνάνθρωπός του ὑποφέρει καὶ θλίβεται, εἴτε ὑλικά, εἴτε πνευματικά. Δέν μπορεῖ ὁ πνευματικὸς, δηλαδή ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἀνθρώπος, νά «σκανδαλίζεται» ὅταν περιφέρεται ὁ δίσκος μέσα στὴ θεία Λειτουργία, γιὰ κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος. Ἡ περιφορά τοῦ δίσκου εἶναι μία βαθύτατη ἐκκλησιαστικὴ ἐνέργεια, μία λειτουργικὴ πράξη, πού ἐρείδεται στὴν ἀρχαία χριστιανικὴ ἐποχὴ, καὶ δέν τὴν ἀντιλαμβάνεται ἔτσι, μόνον ἐκεῖνος πού ἰδιωτεύει θρησκευτικῶς, πράγμα πάρα πολὺ εὐκόλο σήμερα, μιά ἐποχὴ πού ἐκθειάζει τὰ φαινόμενα. Ἐνοχλεῖται καὶ «ἀγανακτεῖ» δῆθεν, διότι ἴσως περιφρονεῖται ἀπό τὴ «φασαρία» ἢ ἐγκόσμια θρησκευτικὴ νιρβάνα του. Τὰ σχόλια περιτεύουν!

Στοὺς ἀντίποδες φυσικά μιᾶς τέτοιας νοσηρῆς, νεστοριανικῆς καὶ μονοφυσικῆς ἀκριβέστερα θεώρησης, ἔζησαν καὶ οἱ ἅγιοί μας. Ἔτσι κι ἐμεῖς, «ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζοντες», καθούμαστε νά εἴμαστε καὶ νά ζοῦμε. Γιατί ὁποιος ζεῖ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, νά ἔχετε τοῦτο ὑπ' ὄψιν: ὅτι ἐκεῖνος πού σπέρνει μέ οικονομίαν, θά θερίσῃ καί μέ οικονομίαν, καί ἐκεῖνος πού σπέρνει μέ ἀφθονίαν, θά θερίσῃ καί μέ ἀφθονίαν. Ὁ καθένας ἄς δίνη ὅ,τι τοῦ λέγει ἡ καρδιά του, ὄχι μέ λύπην ἢ ἀναγκαστικά, διότι ὁ Θεός ἀγαπᾷ τόν χαρωπὸν δωρητὴν. Καί ὁ Θεός εἶναι δυνατός νά σᾶς χορηγήσῃ κάθε δῶρον μέ ἀφθονίαν ὥστε, ἔχοντες πάντοτε αὐτάρκειαν εἰς τό κάθε τι, νά δίνετε μέ ἀφθονίαν γιά κάθε καλόν ἔργον, καθὼς εἶναι γραμμένον, ἐσκόρπισε, ἔδωκε εἰς τοὺς πτωχοὺς, ἡ ἀγαθοεργία του μένει αἰωνίως. Ἐκεῖνος δέ πού χορηγεῖ σπόρον εἰς τόν σπορέα καί ψωμί διὰ τροφήν, θά χορηγήσῃ καί θά πληθύνῃ τόν σπόρον σας καί θά αὐξήσῃ τοὺς καρπούς τῆς ἀγαθοεργίας σας, ὥστε πλουτιζόμενοι μέ κάθε τρόπον θά μπορῆτε νά ἀσκῆτε κάθε εἶδους γενναιοδωρίαν, ἡ ὁποία διὰ μέσου ἡμῶν παράγει εὐχαριστίαν εἰς τόν Θεόν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἔτσι «ἀναπηλῶννει τόν νόμο τοῦ Θεοῦ», ζεῖ ὡς θεός κατά χάριν καί παρηγορεῖ τοὺς ἀναγκεμένους.

Μάλιστα, ὁ ἅγιος Χρυσόστομος, μέ ἀφορμὴ τὴν ἀνάστασι τῆς ἁγίας Ταβιθᾶ τῆς ἐλεήμονος ἀπὸ τόν ἀπόστολο Πέτρο, λέει πολὺ ὁμορφα ὅτι εἶναι τόσο μεγάλη ἡ δύναμη τῆς ἐλεημοσύνης, ὥστε ἀνασταίνει καί νεκροὺς. Κυρίως τόν νεκρό ἑαυτοῦ μας, θά λέγαμε.

«Πνευματική» ἐλεημοσύνη

Ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι ὑλική κάποιες φορές καί κάποιες ἄλλες πνευματική. Ἄν καί δέν μπορούμε νά διαχωρίσουμε ἐπακριβῶς τό ὑλικό ἀπὸ τό πνευματικό, διότι δέν ὑπάρχει πνευματικὴ δραστηριότητα, πού δέν ἔχει ἀντίκτυπο στὸν ὑλικό κόσμο, ὅπως καί δέν ὑπάρχει ὑλικὴ δράση, χωρὶς πνευματικὲς παραμέτρους, ἀλλῶστε κι ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι εἴμαστε ψυχοσωματικοί, ὥστόσο ὑπάρχει καί ἡ πνευματικὴ –λεγόμεν– ἐλεημοσύνη (ὄχι ἄμεσα ὑλική), ὅπως τότε πού ὁ ἄνθρωπος προσεύχεται ἐντατικά γιά τοὺς συνανθρώπους του, μέ πολλὴ ζέση, ἀκόμη καί σέ βάρους τοῦ ὕπνου του.

Τό ἐνδιαφέρον γιά τόν πλησίον-εἰκόνα Θεοῦ φλογίζει τότε τὰ σπλάχνα τοῦ ἐλεήμονος ἀνθρώπου, ὡς αὐτοῦ πῦρ, καί ἡ καρδιά του ἀπλώνεται στό ἀχανές πεδίο τῆς κατὰ Χριστόν ἀγάπης, μέσα στήν ὁποία στεγάζει ὄλους ὅσοι ἔχουν ἀνάγκη. Μποροῦμε νά θυμηθοῦμε ἐδῶ τόν μοναχό ἐκεῖνο τοῦ Γεροντικοῦ, ὁ ὁποῖος τόσο πολὺ συμπόνεσε ἕναν δαιμονισμένο, ὥστε παρακάλεσε τόν Θεό νά εἰσέλθῃ τό δαιμόνιο μέσα στὸν ἴδιο τόν μοναχό καί νά ἀπαηλιάζῃ τόν δυστυχὴ δαιμονισμένο, ὑποσχόμενος στὸν Θεό, ὅτι θά ποηλιαπλησίαζε τόν κόπο τῆς ἀσκητικῆς κακοπάθειας, μέχρις ὅτου καί ὁ ἴδιος νά ἀπαηλιασσόταν ἀπὸ τόν

8 Ὀκτωβρίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ.
Πελαγίας ὁσίας († 457). Πελαγίας τῆς παρθενομάρτυρος († 303).
Ταΐσας τῆς πρώων πόρνυς.
Ἦχος: α' – Ἐωθινόν: Ζ' – Απόστολος: Β' Κορ. θ' 6-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ζ' 11-16.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 15 Ὀκτωβρίου, Δ' Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Τίτ. γ' 8-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν' 5-15.

δαίμονα. Ὁ Θεός, βλέποντας τήν ἀγάπην τοῦ μοναχοῦ στόν συνάνθρωπο, παραχώρησε νά ἀπαλλαγεῖ ὁ ἀσθενής, νά δαιμονιστεῖ προσωρινά ὁ μοναχός, καί τελικά νά ἀπαλλαγεῖ μετά ἀπό ἔντονη ἀσκήση καί ὁ ἴδιος. Αὐτή εἶναι, ἀδελφοί μου, ἡ κραταία ὡς ὁ θάνατος ἀγάπην.

Ἀρχιμ. Ἐ.Τ.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς
Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τό Σεμινάριο θά ξεκινήσει τό Σάββατο 22 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. Εἶναι ἀνοικτό καί ἀπροϋπόθετο γιά ὅσους ἐνδιαφέρονται νά τό παρακολουθήσουν.

Διδάσκονται τά ἀκόλουθα μαθήματα:

- Σύγχρονη Ἱεραποστολή • Κανονικό Δίκαιο Ἱεραποστολῆς
- Τριτοκοσμική Κοινωνιολογία • Θεολογία Ἱεραποστολῆς • Ἱεραποστολική Ἀγιολογία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας
- Ἀφρικανική Ἐθνολογία • Ἱεραποστολική Πρακτική καί Μεθοδολογία.

• *Πληροφορίες στή τηλεφῶνα: 210 7272315-316-313.*

Τό Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς μεριμνᾷ ἀκόμη γιά τά ἀκόλουθα:

- Διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἰδιαίτερα στίς χῶρες τῆς Ἀφρικῆς καί τῆς Ἀσίας.
- Μηνιαία μισθοδοσία ἰθαγενῶν κληρικῶν.
- Μηνιαῖο ἐπίδομα κληρικῶν τῶν κοιμηθέντων ἰθαγενῶν κληρικῶν.
- Μηνιαία ἐπίδοση κληρικῶν καί λαϊκῶν ἀπό τήν Ἑλλάδα πού ἐργάζονται ἱεραποστολικά στήν Ἀφρική καί τήν Ἀσία.
- «Πάντα τά Ἔθνη»: Τριμηνιαῖο ἱεραποστολικό περιοδικό.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr